

Distributed by the:

ÉDITIONS > Ismael.

Non-profit association.

(2018)

editions-ismael.com editions.ismael@gmail.com. Siège social : 15 rue des Capucins, 69001 Lyons. LAMENTO ELEGIA

Hier nu langs het lange diepe water dat ik dacht dat ik dacht dat je altijd maar dat je altijd maar

hier nu langs het lange diepe water waar achter oeverriet achter oeverriet de zon dat ik dacht dat je altijd maar altijd

dat altijd maar je ogen en de lucht altijd maar je ogen en de lucht altijd maar rimpelend in het water rimpelend

dat altijd in levende stilte dat ik altijd zou leven in levende stilte dat je altijd maar dat wuivend oeverriet altijd maar

langs het lange diepe water dat altijd maar je huid dat altijd maar in de middag je huid altijd maar in de zomer in de middag je huid

dat altijd maar je ogen zouden breken dat altijd van geluk je ogen zouden breken altijd maar in de roerloze middag

langs het lange diepe water dat ik dacht dat ik dacht dat je altijd maar dat ik dacht dat geluk altijd maar

dat altijd maar het licht roerloos in de middag dat altijd maar het middaglicht je okeren schouder je okeren schouder altijd in het middaglicht

dat altijd maar je kreet hangend altijd maar je vogelkreet hangend in de middag in de zomer in de lucht

dat altijd maar de levende lucht dat altijd maar altijd maar het rimpelende water de middag je huid ik dacht dat alles altijd maar ik dacht dat nooit

hier nu langs het lange diepe water dat nooit ik dacht dat altijd dat nooit dat je nooit dat nooit vorst dat geen ijs ooit het water

hier nu langs het lange diepe water dacht ik nooit dat sneeuw ooit de cipres dacht ik nooit dat sneeuw nooit de cipres dat je nooit meer Aqui, agora ao longo da longa água funda que eu pensei, que eu pensei, que irias sempre que estarias sempre

aqui, agora ao longo da longa água funda onde atrás do junco atrás do junco, o sol que eu pensei que estarias sempre, que sempre

que os teus olhos iriam sempre os teus olhos e o céu os teus olhos sempre e o céu sempre ondeando na água ondeando

que sempre num silêncio vivente que eu iria sempre viver num silêncio vivente que estarias sempre que aquele junco nutante sempre

ao longo da longa água funda que sempre a tua pele que sempre de tarde a tua pele sempre no verão de tarde a tua pele

que os teus olhos iriam sempre quebrar-se que os teus olhos iriam sempre de felicidade quebrar-se sempre na tarde imóvel

ao longo da longa água funda que eu pensei que eu pensei que serias sempre que eu pensei que a felicidade seria sempre

que sempre a luz imóvel de tarde que sempre a luz tardia o teu ombro ocre o teu ombro ocre sempre na luz tardia

que sempre o teu grito suspenso sempre o teu grito de pássaro suspenso de tarde, no verão no céu

que sempre o céu vivente que sempre sempre a água ondeante a tarde a tua pele eu pensei que tudo seria sempre eu nunca o pensei

aqui, agora, ao longo da longa água funda que nunca eu pensei que sempre que nunca que tu nunca que nunca a geada que nunca o gelo a água

aqui, agora, ao longo da longa água funda nunca pensei que a neve alguma vez no cipreste nunca pensei que a neve nunca no cipreste que tu nunca mais

© 1995, Remco Campert A partir da obra: Dichter Editora: De Bezige Bij, Amsterdam, 1995 Tradução: 2018, Xénon Cruz